

04. september 2007

I henhold til § 36, stk. 1 i Landstingets Forretningsorden fremsætter jeg følgende spørgsmål til Landsstyret:

Spørgsmål til Landsstyret:

1. Må udenlandske selskaber, med alene en efterforskningstilladelse, eller andre bortvise herboende fra grønlandske jordområder? (Altså før de får den mere omfattende udnyttelsestilladelse)
2. Mener Landsstyret at det er nødvendigt med så mange prøver, når der næsten er 2 kg alene af 'gem-kvalitet' pr. ton?
3. Må 'det offentlige' tage mineraler fra en herboende, f.eks. hvis et barn finder mineraler af stor værdi? (altså ikke industrielt/kommercielt indsamlet).
4. Må herboende på nuværende tidspunkt indsamle rubin/safir i HELE Grønland, hvis det foregår efter traditionel 'håndmining', altså med ikke-mekanisk værktøj?
5. Hvor mange 'fangster' har man i Grønland haft af 'rubin-smuglere', som den nyligt, af Råstofdirektoratet, udråbte som den hidtil største såkaldte rubin-smugler-fangst?
6. Er der/har der været foretaget/annonceret med rubin indsamlingsture for turister af turistselskaber i Grønland?
7. Hvis ja, fik disse udlændinge deres sten med ud af Grønland? Og var der krav om eksporttilladelse for disse udførsler?
8. Er der en øvre grænse for hvor meget man må tjene på sten indsamlet med håndværktøj?
9. Hvad er definitionen på en kommerciel/industriel udnyttelse?
10. Har Landsstyret andet at oplyse i sagen?

(Landstingsmedlem Esmar Bergstrøm, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse:

Efter at have læst AG fra den 21. august 2007, finder jeg det betænkeligt at herboende bliver bortvist fra et område ved Fiskenæsset. Selskabet har kun efterforskningstilladelse, alligevel har de fået lov til at tage mange tons sten med sig ud af landet, de skulle efter sigende repræsentere store værdier. De skal blot vente med at sælge dem til de har fået en udnyttelsestilladelse.

Loven skal sikre, at den grønlandske befolkning får sin del af udbyttet, men de må ikke en gang samle stenene, hvordan skal de så udnytte dem?